

Hirvenmetsästys

Syksy on taas, se on ampumisaikaa,
 koirat ne haukkuu ja huudot ne raikaa.
 Selässä reput ja taskussa nallit johtajat lenkille astuu.
 Päässä on oltava punainen myssy, uusinta mallia tietysti pyssy.
 Vettä, kun vihmoo, niin kampeet ja kurkku vuoronperään kastuu.
 Hip-hei, ja hiukan vielä otapas veli, sinäkin siellä!
 Älkää kertoko muijalle mitään, nyt voi urheilu alkaa!

Jos tulee hirvi, niin ampukaa heti!
 No, sehän on selvä, kiinni veti!
 Olkaapa pojat passissa, tässä koirat ne tänne ajaa.
HEI, MINKÄLAINEN SE HIRVI OIKEIN ON?
 No, se on kato hirvi, kun juoksee ja ammuu,
 pahus, kun piippukin sateessa sammuu.
 Raitista ilmaa näin mukava on ottaa ja myöskin vahvistajaa.
 Hoh-hoo ja hiukan vielä, kuinka sa veli pärjäilet siellä?
 Hei, nyt se hirvi jo varmasti saapuu, kun koirat noin lemmosti haukkuu.

Liikkuva paisti, se juoksee ja ammuu,
 pyssyt, ne räiskää, kun jokamies ampuu.
 Jos nääs ei ammu, niin otus ei kaadu:
MITÄS TOI MAAJUSSI HUUTAA?
 Kanttura kuoli, mutt' koirat jäi henkiin.
 Toss' olis isännälle, nyt sitä mentiin!
 Nääs, kun on metsällä, ampua tarttee
 ja ammutaan niin, että tuntuu.

Hei, kuka peijakas ampui ton Mustin,
 kuka pani matalaksi Kankkusen Kustin?
 Koirat on kuollu, ja lestit on loppu,
 onnutaan lihakauppaan.

Hirvet, ne katselee pensaan takaa,
 kun kauppias naudanpaisteja jakaa.
 Kummasti yhdestä otuksesta kaikille paisteja riittää.
 Naurun sanotaan pidentävän ikää,
 mutt' eipä hirvien auttanut mikään,
 aikansa naurettuansa ne taisi, vanhuuttansa kuoli.

Mitäs nyt siskot opittiin tästä?
 Ainakin sen, että hirvestämässä.
 Paukuin ja naukuin sentään ei vielä metsästäjäksi tulla.

Repe Helismaa:

MEILTÄ JA MUUALTA

("Kukkuva kello")

Kai maailmassa nykyään on kaikki mullin mallin
ja Kongostakin voisi tehdä kokonaisen rallin.
Nyt siellä jyllää Mobutu ja Tshombe, Kasavubu,
ja Belgia on ajojahdin pupu, juu.
No, ennenhän se siirtomaallaan oli tappi ylväs,
mut kaatuu tässä maailmassa moni muukin pylväs.
Ja kaatuihan se vihdoin viimein hallituskin Vienon,
kai siitä tehdä voisi värssyn hienon, juu!

No, ennen oli herrat töissä kello viiden teellä,
mut nyt saa yks ja toinen elää kansaneläkkeellä.
On työttömänä Vieno nyt, ja mainita voi senkin:
jo paikanhakuun lähti Hiltunenkin, juu.
Kai muisti petti liian usein myöskin Hillilällä,
ja pikku lasku tiedossa on miehellä jo tällä.
Ja vaikka kiva asua kai ilmaiseksi onkin,
niin oikeus löys Kelkartanonkin, juu.

En tiedä, onko Taabe tänne tullut Persiasta,
mut siinäpä on meillä oikein loistofriidu vasta!
Ei ole meillä aikaisemmin vielä ollut moista,
ja Eerikki on Erik Neljästoista, juu.
Jo tuli tästä loistoihe kronikoitsijalle-
kun ei vain tässä itse joutuis holhouksen alle?
Mut vaikka tässä taipumus on riimittelyyn villiin,
ei silti vielä päästä viiteen milliin, juu!

Jos laiskana ei nuoruuttansa Suomenmaassa vietä,
niin rakentaa voi vaihteen vuoksi vaikka pikatietä.
Se johtajalle kelpaa sekä liittosihteerille,
ja Turun reitti kelpaa vääpelille, juu!
Ne Amerikan maassa tekee pikatielle tutkan,
mut Suomessa voi pikatie vain tehdä pikku mutkan.
No- sattumalta tietysti on siinä Arvon farmi-
ei mutka ole silloin mikään harmi, juu!

Kai muutamia viehättää voi kaunis lanteen kaarre,
mut valtakunnanoikeutta kiehtoo kallis aarre.
Se meille varonmaksajille liian kallis lienee,
mut laki kenties aarteen arvon tiennee, juu.

No- palkka juoksee, rakentelee sitten taikka makaa,
ja Suomen Pankki aarteellensa tietyn palkan takaa.
Se palkka onneks' nousi juuri ihan passelisti,
kun Teora jo lapun luukkuun pisti, juu.

On ralli mennyt paikka paikoin hieman ilkeäksi,
mut kutinansa kestäköön, ken syyttä saunaan läksi.
Kas, lapiokin kunnantöissä vaatii ketjuvarren,
ja tämä ralli vaatii sananparren, juu.
Se sananparsi kuulu:" Usein rahalle on hoppu,
mut ahneelle voi tulla hyvin omituinen loppu!"
No- vaikka lienee Tanskanmaassa jonkinverran mätää,
ei meilläkään sen suhteen liene hätää, juu!

Tsup-tsup ylämäki...

**Tsup-tsup ylämäki, tsup-tsup alamäki,
vaihteilla klonk-klonk, pysäkillä viuhhhh!!!
Sekajunan matkassa romantiikka kukkii ja sielukin rentoutuu...**

**Haitarin soittaja puisella penkillä mollia soitteli vaan,
soittajan kumppali vaunussa kierteli lierikko kourassaan.
Rikkat ne kympin vain luovuttivat, mutta köyhemmät antoi kaks'.
Soittajan soitto, se muuttuikin silloin riemusta rikkaammaksi.
Hei! Halijali-tulijali-tilijali-lei, juna kulki ja meitä vei...**

*konson
virsallit
esitykset*

**Marjatta vilkuili hellästi Villeen ja Villekin Marjattaan,
yhdessä, kun oli matkalle lähdetty kihloja ostamaan.
Marjatta toivoi: "Kun soittaja soittais' nyt tulisuudelmaa!"
Ville taas mietti: "Ois traktori tarpeen, mutt', millä se köyhä saa!"
Hei! Halijali-tulijali...**

**Tsup-tsup ylämäki, tsup-tsup alamäki,
vaihteilla klonk-klonk pysäkillä viuhhhh!!!
Sekajunan matkassa romantiikka kukkii ja sielukin rentoutuu...**

**Niin sitä mentiin, me marjatat, villet ja soittajat ynnä muut,
kurvien tullessa pannujen alle taas työnnettiin väärät puut.
Soitto se kaikui ja lierikko kiersi kuin aina se kiertää vois.
Mutta kun tienestit heikoksi muuttui, niin haitari pantiin pois.
Hei! Halijali-tulijali...**

**Ei junan vauhti se henkeä vienyt ja päätä ei huimannut.
Kerran jo aiemmin Tommolan vaari näin oli tuumannut:
"Kerran mie oon juossut tierustamaan, eikö piestäisi kovempaa."
Konnari tuumaili: "Piestäisiin kyllä, mutt' junnaa ei jättää sua."
Hei! Halijali-tulijali...**

**Tsup-tsup ylämäki, tsup-tsup alamäki,
vaihteilla klonk-klonk, pysäkillä
viuhhhh!!!
Sekajunan matkassa romantiikka kukkii ja sielukin rentoutuu...**